

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ (בְּחוֹ"ל נְשִׂא) ט' סִיוֹן ה'תשע"ט

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רֶשֶׁ"י

היום לומדים על פסח שני.

המשכן נבנה בראש חֲדָשׁ נִסָּן. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לֹמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן בְּעֶרֶב פֶּסַח. לְמִרְוֹת שְׁמֹשֶׁה אָמַר לָהֶם אֵת הַהֲלָכוֹת קוֹדֵם לָכֵן, הוּא חֹזֵר אֲתָם עַל הַהֲלָכוֹת כְּדִי שְׂיִזְכְּרוּ אֵת כָּל הַהֲלָכוֹת.

בְּעֶרֶב פֶּסַח, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ בְדִיּוֹק כְּמוֹ שֶׁנֶּצְטוּ, וְהַקְרִיבוּ אֵת קֶרֶבֶן פֶּסַח.

אָבֵל לֹא כָלָם! חֶלֶק מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ טְמֵאִים וְלֹא יָכְלוּ לְהַקְרִיב אֵת הַקֶּרֶבֶן. הֵם הָיוּ עֲצוּבִים מְאֹד. הֵם נָסוּ לְשִׁכְנַע אֵת מֹשֶׁה שֶׁהֵם יִקְרִיבוּ אֵת קֶרֶבֶן פֶּסַח לְמִרְוֹת שֶׁהֵם טְמֵאִים "לָמָּה נִגְרַע?" הֵם שָׁאֲלוּ. גַּם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַקְרִיב אֵת הַקֶּרֶבֶן.

מֹשֶׁה שָׁאֵל אֵת ה' מַה עָלָיו לַעֲשׂוֹת.

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שְׂאֲנָשִׁים אֵלוּ טָעוּ, הֵם אֵינָם יְכוּלִים לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן פֶּסַח בְּאֲשֶׁר הֵם טְמֵאִים, אָבֵל הֵם יְכוּלִים לְהַקְרִיב בְּהַמְשָׁךְ.

חֲדָשׁ אַחַד אַחֲרֵי עֶרֶב פֶּסַח, בִּי"ד אֵיִר, כָּל מִי שֶׁלֹּא הִיָּתָה לוֹ הַזְדַּמְנוֹת קוֹדֵם לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן פֶּסַח יְכוּל לְהַקְרִיבוֹ. הֵם צָרִיכִים לָקִים אֵת אוֹתָם הַלְכוֹת- לֶאֱכֹל עִם מִצָּה, לֹא לְהוֹתִיר מִמֶּנּוּ עַד הַבֶּקֶר. הַהֲבָדֵל הַיָּחִיד הוּא שֶׁמִּתֵּר שִׁיְהִי חֶמֶץ וְלַעֲשׂוֹת מְלֹאכָה בְּפֶסַח שְׁנִי.

הַתּוֹרָה מְזַהֵרָה לֹא לֹמַר "אֲקָרִיב אֵת הַקֶּרֶבֶן מֵאַחַר יוֹתֵר" אִם יֵשׁ אֲפָשְׁרוֹת לְהַקְרִיב בְּזִמּוֹ, זֹו עֲבֵרָה לְדַחוֹת לְמוֹעֵד מֵאַחַר יוֹתֵר.

(גַּר שֶׁנִּתְגַּיֵּר אַחֲרֵי פֶּסַח, לֹא מִקְרִיב קֶרֶבֶן פֶּסַח בְּפֶסַח שְׁנִי. הוּא לֹא הֶחְמִיץ אֵת הַהֲזַדְמָנוֹת, עָלָיו לְהַקְרִיב בְּשִׁנָּה הַבָּאָה בְּעֶרֶב פֶּסַח כְּמוֹ כָּל הָאֲנָשִׁים).

תְּהֵלִים / יוֹם ט' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים מ"ט- נ"ד

בְּפֶסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּפָרֶק נ' דוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר "זֹבַח תּוֹדָה יִכְבְּדֶנּוּ" - אָדָם שֶׁמְבִיא קֶרֶבֶן כְּדִי לְכַפֵּר וְלְהַתְנַצֵּל עַל עֲבֵרָה שֶׁעָבַר, חוֹלֵק כְּבוֹד לָה'.

הַגְּמָרָא אוֹמֵרֶת שֶׁבְּמִלָּה "זֹבַח" (מִקְרִיב קֶרֶבֶן) הַכּוֹנֵה הִיא לְשִׁחִיטָה, אָדָם 'שֶׁשׁוּחֵט' אֵת יֶצֶר הָרַע שְׁלוֹ חוֹלֵק כְּבוֹד לָה'.

ביצד "שוחטים" את היצר הרע? הרבי מסביר שכששוחטים בהמה, לבהמה הזו אין עוד חיות. אותו דבר קורה כששוחטים את היצר הרע. היצר הרע מאבד את החיות שלו וההתלהבות לדברים גשמיים שאוהבים או רוצים, כמו משחקי מחשב או ממתקים ובמקומם מתלהבים מדברים של קדשה כמו תפלה וקיום מצוות.

על ידי התלהבות מדברים שהם למען ה' מפסיקים להתלהב מהדברים שהם של היצר הרע.

תניא / שער היחוד והאמונה פרק ב' (ט' סיון שנה מעברת)

אפילו שנוי קל בטבע העולם ובאפן שבו דברים פועלים העולם צריך שה' ימשיך לשנות אותו. כמו שמוש בחשמל כדי לגרום לפסת מתכת להאיר כמו אש, המתכת צריכה להיות מחברת לשקע כל הזמן, אחרת האור יפסק מיד ונשאר רק עם חתיכת מתכת.

אם זה כך רק כדי לשנות חלק קטן בטבע הבריאה שה' ברא, האין זה טפשי לחשב שכל העולם יכול להתקיים בלי שה' יתן לו חיות כל הזמן?

ומהי החיות שה' נותן לעולם? אותיות הא' ב' שבהן נאמרו עשרת המאמרות בהן השתמש ה' כדי לברא את העולם.

היום יום / ט' סיון

שנה לפני שנכתב "'היום יום'", באסרו חג שבועות, נערכה פגישה בנוגע לחלוקת משניות ללמד בעל פה. הרבי הרי"צ אמר שיחה, "'והיום יום" של אתמול והיום הם הנקודות העקריות מהשיחה הזו.

להרגיש באויר את הגסות. (גראבקיט). העולם צריך אויר טהור יותר. איך מטהרים את האויר? באשר מדבר באויר הרגיל שנושמים אפשר לשים מטהר אויר כדי לשפר את האויר המזהם ולאפשר לנשם בו.

מילות התורה הן כמו מטהר אויר, לכן במקומות בהם קשה לחוש את ה', משתמשים בהם ואפשר להרגיש את ה' שוב.

משניות שלומדים בעל פה הן מטהר אויר מצוין לשאת איתנו לכל מקום שנגלה. אפשר לומר משניות בכל מקום שבו נמצאים ללא צורך בספר. משניות מראות שהנשמה מחברת לה בין שהמילה משנה בהפוך אותיות היא המילה נשמה.

הרבי הרי"צ אמר שקשה למצוא מלים לתאר עד כמה משניות אלו בכל עת יכולות לעזור לנו ואין מלים להסביר עד כמה זה משמח את ה'.

ספר המצוות / מצות עשה רל"ב, לא תעשה רנ"ח, רנ"ט, רנ"ז, ר"ס

בעת מתחילים ללמד סדרה חדשה של הלכות ברמב"ם. ונלמד מצוות חדשות. היום לומדים חמש מצוות על עבד עברי:

1. **מצות עשה רל"ב** - יש לקיים את ההלכות הנוגעות לעבד עברי
2. **מצות לא תעשה רנ"ח** - אסור למכור עבד עברי כמו שרבו העבדים נמכרו בדרך כלל, בשוק שבו אנשים בוחרים לעצמם את העבד שנראה הטוב ביותר. עבד עברי נמכר באפן פרטי ומכבד.
3. **מצות עשה רמ"ט** - אסור לגרום לעבד עברי לעבד ללא סבה, אפילו דבר פעוט כמו להכין פוס

תה שהאדון לא הולך לשתות ממנה, רק כדי להעסיקו.

4. **מצות לא תעשה רנ"ז** - אסור לגרם לעבד עברי לעבד בעבודות המראות שהוא עבד. מתר רק לבקש ממנו לעבד בעבודות שאדם רגיל יעשה במסגרת עבודה רגילה.

5. **מצות לא תעשה ר"ס** - אם רואים אדם לא יהודי שיש לו עבד עברי (יהודי) אסור להרשות לו להתנהג לעבד באופן לא יפה. יש לעשות מה שאפשר בענין.

רמב"ם / הלכות עבדים פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים על עבד עברי:

פרק א' - מלמד באלו מצבים אדם יכול להיות לעבד. בית הדין יכול למכור גנב לעבד אם אין לו מספיק כסף כדי להחזיר את מה שגזל. ואדם יכול למכור את עצמו אם נעשה עני ואין לו שום רכוש. לומדים גם שיש להתנהג לעבד עברי באופן יפה ומכבד, היות והוא כבר מרגיש צער על כך שנמכר. אי אפשר לתת לו עבודות ללא סבה, או ללא סוף. למשל אין לומר לו לחפור בשדה מבלי להקציב זמן עד מתי עליו לעשות זאת. אסור לתת לו לבצע עבודות "עבד" למשל לשאת את הבגדים לבית המרחץ או לחלץ נעלים לאדון (אולם מתר לשכור יהודי לבצע עבודות אלו).

יש לתת לעבד מזון טוב, מטה נוחה, ומקום ראוי לשינה, לפחות כמו של האדון. לכן אמרו חז"ל "מי שקנה עבד קנה אדון לעצמו".

פרק ב' - לומדים כיצד נמכר עבד עברי, ומתי הוא יוצא לחפשי. כאשר בית הדין מוכר אדם, הם מוכרים אותו למשך שש שנים, והוא יוצא לחפשי בשנה השביעית.

אבל אם שנת היובל מגיעה, הוא משתחרר מיד, אפילו אם אמור להמשיך להיות עבד למשך יותר זמן.

פרק ג' - כולל הלכות על אשתו וילדיו של העבד. אם היה נשוי, האדון צריך לדאוג גם להם. אם לא, אדונו יכול לתת לו שפחה אחרת אמה יתחתן. אם זה קורה, יתכן שהעבד לא ירצה לעזוב. לומדים גם את ההלכות כיצד עבד יכול להשאר כעבד אם הוא רוצה (אחד הדברים הוא שרוצעים את אזנו ליד הדלת).

דרכי החסידות / הפרשה החסידית - נשא

במאמר הראשון בלקוטי תורה השבוע, פרשת נשא האדמו"ר הזקן מסביר איך מסעות בני ישראל במדבר הן הכנה לעולם של גאולה.

מהו מדבר?

במדבר אין מים. שום דבר לא יכול לצמוח בו. קדושה היא נתינה וצמיחה. קדושה היא מקור לחיים. מקום שבו שום דבר לא יכול לצמוח חייב להיות הפך הקדושה - קליפה.

בני ישראל נדדו במשך ארבעים שנה במדבר, במקום של הקלפה. אבל אל דאגה, היה להם את הארון והשכינה שנסעו לפניהם.

האור הנעלה הזה של הקדושה דחה את כל הקלפות שהיו שם.

השנים האלו במדבר, אם כן, היו חשובות מאד. הם היו הכנה לעולם של ביאת המשיח.

מתוך כל הנדודים במדבר, דחו בני ישראל את הקלפה עוד ועוד וכך יתאפשר לאור הגאולה להאיר.